

maal mellem Tingene, skulde man have gjort det ved denne Lejlighed. Jeg tror, det er sjældent, at man kan henvise til en saa smuk, en saa stor Enighed som den, der da blev opnaaet. Naar man stadig taler om, at der skal vises Imødekommenhed, kan det være meget godt, men vi fordre selvfølgelig her i Folketinget, at denne Imødekommenhed skal være gensidig. Hvorledes er det da, at Landstinget har svaret paa vort Kompromis-Forslag, paa vor forsonlige Optræden? Landstinget har sendt os til Gængæld et meget udæskende, ensidigt Forslag tilbage, et Forslag, der kun er tiltraadt af Højremedlemmerne i Landstinget og ikke tiltraadt af noget Medlem af Oppositionens forskellige Grupper. Naar man mener, at det er den rette Maade at fremme Forhandlingerne paa mellem Landstinget og Folketinget, tillader jeg mig at være af den modsatte Mening, og jeg tror, at denne Mening vil finde Støtte hos dette Tings overvejende Flertal. Med Hensyn til Kompensationsspørgsmaalet udtalte den ærede Minister — og det glædede mig, at han fastholdt den afgaaede Finansministers Standpunkt — at man vilde eventuelt frafalde indtil 1½ Million af Toldafgifterne uden nogen Kompensation, men naar vi saa af Taknemmelighed herover skulde sende op til Landstinget, som Svar paa Landstingets udæskende Forslag, en Brændevinslov, der efter det forelagte Forslag gaar op til en Beskatning af 100 Øre Potten for 100 pCt. indenlandsk Brændevin og 130 Øre i Told for 100 pCt. fremmed Brændevin, saa tror jeg, at det er at stille en urimelig Fordring til Folketingets Medgørlighed. Den højtærede Minister sagde ganske vist, at han vilde ønske, at nogen Imødekommenhed blev vist her, og jeg tror, at det vil være heldigt at komme til nogen Imødekommenhed ogsaa paa dette Punkt, men jeg mener ganske vist, at det Tidspunkt, hvor man kommer til den Imødekommenhed, er den Tid, hvor vi fra Landstingets Side have faaet Bevis for, at Landstinget i Virkeligheden ønsker en Forhandling, og ikke bliver ved at udæske Tinget, saaledes som ved sit sidste aldeles uantagelige Forslag.

Finansministeren (Hørring): Lige over for en enkelt Udtalelse af den ærede Ordfører skal jeg gøre en Bemærkning. Den ærede Ordfører udtalte, at der her i Tinget var indgaaet et Kompromis mellem de forskellige Sider af Tinget, og at dette Kompromis i alle væsentlige Punkter var

tiltraadt af Regeringen. Dette er ikke rigtigt. Min Formand, Finansminister Lüttichau, har paa meget væsentlige Punkter taget Forbehold over for det Kompromis, som fik sit Udtryk i den Vedtagelse af Toldloven, der fandt Sted den 24de April 1897. Paa meget væsentlige Punkter blev der taget Forbehold, det har jeg dog villet stærkt understrege.

Med Hensyn til mine Udtalelser om Brændevinsskatten, saa tror jeg ikke, at den ærede Ordfører har forstaaet dem rigtig. Jeg har ikke talt om, at det høje Ting her skulde have sendt Lovforslaget om Forhøjelse af Brændvinsbrændingsafgiften op i den Skikkelse, hvori det var forelagt af Regeringen. Det har jeg vel vidst med mig selv, at det kunde vi ikke vente, men jeg har kun sagt, at det vilde være heldigt for Sagen, om man havde sendt det op med en moderat Forhøjelse af den nuværende Brændvinsbrændingsafgift, og det fastholder jeg.

Ordføreren (Køedt): Jeg ved meget vel, at der stod flere Punkter tilbage, om hvilke der ikke var opnaaet Enighed, men de vigtigste af disse Punkter var Vin og Drikkevarer, og dem lod man ved fælles Forstaaelse gaa op til det andet Ting som aabent staaende Spørgsmaal, hvis endelige Løsning man ikke nærede Tvivl om. Men med Hensyn til det store Spørgsmaal, der bestandig har staaet Tingene imellem, med Hensyn til Beskyttelsessatserne, tror jeg, at jeg har været fuldstændig berettiget til at sige, hvad jeg har sagt. Folketingets Forslag og Toldkommissionens Betænkning vise, at der i alt væsentligt var opnaaet Enighed om de betydeligste Positioner i Tariffen. Der kan naturligvis altid være Spørgsmaal om, hvad der er væsentligt, og hvad der ikke er væsentligt, men hvis de Herrer ville se, hvad der er opnaaet Enighed om, ville de finde, at det er overordentlig mange Punkter, medens der er forholdsvis faa Punkter, hvorom der ikke er opnaaet Enighed. Jeg gentager derfor, jeg har været fuldstændig berettiget til at sige, at der paa alle væsentlige Punkter er opnaaet Enighed mellem Regeringen og Flertallet af dette Ting.

Finansministeren (Hørring): Der er slet ikke Spørgsmaal om, paa hvilke Punkter der var opnaaet Enighed, og paa hvilke ikke. Det kan godt være, at der er opnaaet Enighed paa meget væsentlige Punkter, men det, som Ordføreren sagde, var